30 września 2018 nr 668

# Źródełko

WSPÓLNOTY NMP MATKI KOŚCIOŁA

## XXVI NIEDZIELA ZWYKŁA ROK B

**Ewangelia (Mk 9, 38-43. 45. 47-48)**

**Unikać okazji do grzechu**

**Słowa Ewangelii według Świętego Marka**

Apostoł Jan rzekł do Jezusa: «Nauczycielu, widzieliśmy kogoś, kto nie chodzi z nami, jak w Twoje imię wyrzucał złe duchy, i zaczęliśmy mu zabraniać, bo nie chodzi z nami».

Lecz Jezus odrzekł: «Przestańcie zabraniać mu, bo nikt, kto uczyni cud w imię moje, nie będzie mógł zaraz źle mówić o Mnie. Kto bowiem nie jest przeciwko nam, ten jest z nami.

Kto wam poda kubek wody do picia, dlatego że należycie do Chrystusa, zaprawdę, powiadam wam, nie utraci swojej nagrody.

A kto by się stał powodem grzechu dla jednego z tych małych, którzy wierzą, temu lepiej byłoby kamień młyński uwiązać u szyi i wrzucić go w morze.

Jeśli zatem twoja ręka jest dla ciebie powodem grzechu, odetnij ją; lepiej jest dla ciebie ułomnym wejść do życia wiecznego, niż z dwiema rękami pójść do piekła w ogień nieugaszony. I jeśli twoja noga jest dla ciebie powodem grzechu, odetnij ją; lepiej jest dla ciebie chromym wejść do życia, niż z dwiema nogami być wrzuconym do piekła. Jeśli twoje oko jest dla ciebie powodem grzechu, wyłup je; lepiej jest dla ciebie jednookim wejść do królestwa Bożego, niż z dwojgiem oczu być wrzuconym do piekła, gdzie robak ich nie ginie i ogień nie gaśnie».

**Adres:** Zabrze Helenka, ul. Jordana 84
**Tel.** (032)272-27-15; 792-560-551
**Kancelaria Parafialna:** Pn. i Pt.: 16.00-17.30; Wt. i Cz.: 9.00-11.00
**Nr konta bankowego:** 12 1050 1588 1000 0090 7045 6307
**Strona www:** www.parafiahelenka.pl
Kontakt z redaktorem naczelnym: xmch@interia.pl

# ZASŁUCHANI W SŁOWO BOŻE

| | | |
|---|---|---|
| **1** | Poniedziałek października | **1. czytanie** (Hi 1, 6-22) Pierwsze doświadczenie Hioba<br>**Ewangelia** (Łk 9, 46-50) Nauka pokory |
| **2** | Wtorek października | **1. czytanie** (Wj 23, 20-23) Anioł strzeże w czasie drogi<br>**Ewangelia** (Mt 18, 1-5. 10) Aniołowie ich w niebie wpatrują się zawsze w oblicze Ojca mojego |
| **3** | Środa października | **1. czytanie** (Hi 9, 1-12. 14-16) Człowiek nie może mieć słuszności, spierając się z Bogiem<br>**Ewangelia** (Łk 9, 57-62)<br>Naśladowanie Chrystusa wymaga wyrzeczenia |
| **4** | Czwartek października | **1. czytanie** (Hi 19, 21-27) Nadzieja Hioba<br>**Ewangelia** (Łk 10, 1-12) Rozesłanie uczniów na głoszenie królestwa Bożego |
| **5** | Piątek października | **1. czytanie** (Hi 38, 1. 12-21; 40, 3-5) Bóg przypomina Hiobowi, jak ograniczona jest jego wiedza<br>**Ewangelia** (Łk 10, 13-16) Kto gardzi Chrystusem, gardzi Tym, który Go posłał |
| **6** | Sobota października | **1. czytanie** (Hi 42, 1-3. 5-6. 12-17) Bóg błogosławi skruszonemu Hiobowi<br>**Ewangelia** (Łk 10, 17-24) Przywileje uczniów |
| **7** | Niedziela października | **1. czytanie** (Rdz 2, 18-24) Stworzenie niewiasty<br>**2. czytanie** (Hbr 2, 9-11) Chrystus, który uświęca, jak i ludzie, którzy mają być uświęceni, z Jednego są wszyscy<br>**Ewangelia** (Mk 10, 2-16) Co Bóg złączył, tego człowiek niech nie rozdziela |

## W TYM TYGODNIU:

## Wspomnienie *świętej Teresy od Dzieciątka Jezus* (1.10)

Święta Teresa od Dzieciątka Jezus (1873-1897) opisuje swoje przylgnięcie do Boga jako napełnienie serca miłością, zapomnienie o sobie i poczucie szczęścia. Ukazuje nowy obraz świętości: być świętym to zaufać Bogu, przylgnąć do Niego jak małe dziecko. Tylko tak możemy znaleźć się w ramionach Jezusa, a te ramiona są jak winda do nieba. Dlatego nie trzeba być wielkim, by zdobyć niebo. Przeciwnie; trzeba być małym, ciągle mniejszym i mniejszym. A ta małość nie ma nic wspólnego z poniżaniem siebie, lecz jest ufnym powierzeniem się Bogu.

## Wspomnienie *świętych Aniołów Stróżów* (2.10)

2 października obchodzimy wspomnienie świętych Aniołów Stróżów; istot duchowych, które posłane przez Boga, nieustannie nam towarzyszą. Zwiastują

nam wielką radość, że jesteśmy dziećmi Boga, otoczonymi przez Niego czujną opieką i pilnie strzeżonymi na wszystkich naszych drogach, także tych, które po ludzku wydają nam się nie do przejścia. On zaprasza nas, byśmy przychodzili do Niego jako Jego dzieci i przyjmowali dary, których nam udziela, przede wszystkim dar życia. Aniołowie, którzy nas strzegą, tego właśnie nas uczą: nie bój się, stań się jak najmniejszy, oddaj się Ojcu, a On cię poprowadzi, z pomocą duchów niebieskich, po wszystkich twoich drogach.

## Wspomnienie *Świętego Franciszka z Asyżu* (4.10)

Niektórzy postrzegają św. Franciszka z Asyżu (1181-1226) jako naiwnego świętego, wąchającego kwiatki i rozmawiającego ze zwierzętami. Z pewnością umiłowanie stworzenia było jedną z jego charakterystycznych cech, której jednak nie należy kojarzyć z naiwnością i infantylnością. Franciszek, podejmując decyzję życia z Bogiem, był gotów okupić ją wieloma trudami. A słysząc głos z krzyża: Idź i napraw mój Kościół , znalazł w sobie dość męskiej i chrześcijańskiej odwagi, aby te słowa przekuć na czyny. Oddawał chwałę Bogu, będąc Jego przejrzystym świadkiem. U niego tak było tak, nie, nie . To sprawiało, że głoszone przez niego królestwo Boże stawało się ludziom prawdziwie bliskie.

## Wspomnienie *Świętej Faustyny Kowlaskiej* (5.10)

Święta Faustyna, którą wspominamy 5 października to prosta kobieta, nikomu nie znana zakonnica; należy dziś do grona najbardziej czczonych świętych. Wychowana w ubóstwie, niewykształcona (nawet nie znała zasad ortografii), od dzieciństwa ciężko pracowała. Wydawałoby się, że mając bardzo trudne życie, powinna narzekać i powątpiewać w moc Boga; jak mieszkańcy Kafarnaum czy Korozain z dzisiejszej Ewangelii. A mimo to właśnie ona obwieściła światu prawdę o Bożym miłosierdziu. Swoje mistyczne przeżycia zapisywała w Dzienniczku. Od niektórych spowiedników słyszała, że Pan Jezus nie rozmawia z duszami tak nędznymi. Jednak przeszkody jej nie zrażały, trwała przy Bogu. Zmarła na gruźlicę, po ciężkich i długich cierpieniach w 1938 roku.

*Źródło: "oremus"*

* * *

# CZĘŚCI MSZY ŚWIĘTEJ: GLORIA

„*Chwała* to starochrześcijański i czcigodny hymn, w którym Kościół zgromadzony w Duchu Świętym uwielbia oraz błaga Boga Ojca i Baranka'' [OWMR 53]

Hymn *Chwała na wysokości Bogu (Gloria in excelsis Deo)* należy do najstarszych modlitw Kościoła. Podobnie jak *Te Deum* należy do hymnów prozaicznych, które licznie pojawiały się w pierwszych wiekach. Na greckim Wschodzie znany był dość wcześnie jako hymn poranny, w IV w. przejęto go na Zachodzie w tłumaczeniu łacińskim. W pierwszym stopniu inspirowany jest przez Biblię. Rozpoczyna się bowiem od słów śpiewu Aniołów w noc Narodzenia Pana

(stąd niekiedy nazywany „hymnem anielskim''). Po nim następują krótkie aklamacje pochwalne skierowane do Ojca i Syna, a całość kończy się formułą trynitarną.

Choć *Gloria* rozpoczyna się motywem bożonarodzeniowym, to jednak zgodnie z tradycyjnym rozumieniem jest to hymn wielkanocny, o czym świadczą dziś obrzędy wigilii paschalnej, kiedy na *Gloria* rozbrzmiewają uroczyście dzwony i organy. Znamienne, że przez wiele wieków hymn ten śpiewany był tylko na Wielkanoc.

W jaki sposób wszedł on do liturgii wielkanocnej? Otóż liturgia wigilii paschalnej trwała całą noc. Celebrację Eucharystii rozpoczynano nad ranem, gdy już zaczynało świtać. Dlatego w ramach liturgii eucharystycznej pojawia się hymn będący od początku pieśnią poranną, która w kontekście przeżywanej Paschy staje się pochwałą nowego ranka Zmartwychwstania, pieśnią poranną Królestwa Chrystusowego.

Według Sakramentarza Gregoriańskiego kapłan mógł śpiewać *Gloria* tylko na Wielkanoc. Ale już przed 514 r. papież Symmachus udzielił biskupom pozwolenia na śpiew *Gloria* w niedzielę i święta męczenników. Jednak również i w tym uwidacznia się wielkanocny charakter tego hymnu, ponieważ każdą niedzielę uważa się za „Wielkanoc tygodnia'', a każde święto męczenników za celebrowanie Zmartwychwstania. Co do kapłanów, to jeszcze w XI w. stawiano pytanie, dlaczego nie wolno intonować *Gloria* nawet w Boże Narodzenie. Dopiero w XII w. przyjął się zwyczaj śpiewania tego hymnu we wszystkie niedziele i wielkie święta.

Oprócz tego zasadniczego rysu paschalnego hymn *Gloria* zawiera jeszcze kilka innych aspektów. Jest to najpierw pieśń triumfalna. *Gloria* jest pieśnią poranną. Pochodzi ze starochrześcijańskiej pieśni porannej z I lub II w. Listy św. Pawła są dowodem na przenikanie krótkich hymnów pochwalnych z liturgii piśmiennictwa chrześcijańskiego. Pięknym przykładem takich pieśni jest hymn o Misterium Chrystusa w Liście do Filipian (2, 6-11). Inne dotarły do nas w innych hymnach, np. w *Te Deum.* Ponieważ gnostycy wykorzystywali starochrześcijańskie hymny dla rozpowszechnienia swoich idei, z czasem zakazano ich używania i większość z nich poszła w zapomnienie. Hymn *Gloria* ocalił pieśń poranną z I w.

*Gloria* jest również pieśnią prymicyjną. Gdy we wczesnym średniowieczu papież celebrował suche dni kwartalne, całą noc spędzano na modlitwie, czytaniach i śpiewie. W tę noc papież udzielał także święceń kapłańskich. Nowo wyświęcony kapłan nie zostawał na celebrowaniu Eucharystii z papieżem, lecz udawał się do swego kościoła tytularnego, gdzie oczekiwała go miejscowa wspólnota. Zrozumiałe więc, że o tej porze, tuż przed świtem, liturgię eucharystyczną rozpoczynano pieśnią *Gloria.* W ten sposób *Gloria* stało się pieśnią prymicyjną, pieśnią poranną rozpoczynanego życia w świętej służbie.

*Dominik Sacher na podstawie książki:*
„Eucharystia miłość odkrywana krok po kroku'' autor ks. Jerzy Grześkowiak.

**Stołówka „CARITASU"** organizuje tanie przyjęcia okolicznościowe.
**CENNIK:** np. stypy: obiad + kawa, ciasto: **20 os.** – 700 zł; każda następna osoba – **20 zł** Inne uroczystości (komunie, chrzciny, urodziny) cena do uzgodnienia.
**INFORMACJE – tel. 698 797 430 lub 513 298 888**